

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 721/2516

พนักงานอัยการจังหวัดสุราษฎร์ธานีโจทก์ นายทวี บำรุงศรี ที่ 1 นายเปรม บัวฉิม ที่ 2 จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 340, ป.อ. มาตรา 67, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทั้งสองกับพวกใช้ปืนชู่เอาข้าง 2 เชือกจากควาญช้าง แล้วบังคับให้ควาญช้าง 2 คนนั้นขี่ช้างคนละเชือกจำเลยทั้งสองไล่ช้างให้เดินไป เมื่อไปได้ 2 กิโลเมตร จำเลยทั้งสองกับพวกให้ควาญช้างล่ามช้างไว้กับต้นไม้ จำเลยที่ 2 ใช้ผ้าขาวม้ามัดข้อมือควาญช้างทั้งสองคนติดกัน พวกของจำเลยคนหนึ่งใช้ปืนยิงช้างที่ละเชือกเมื่อช้างตายจำเลยทั้งสองกับพวกใช้มีดฆ่าและเอาจางช้างไป
การกระทำของจำเลยทั้งสองกับพวกเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 วรรค 4 เมื่อปรากฏว่าในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ออกใช้บังคับ โดยข้อ 14 ของประกาศดังกล่าวได้แก้ไขเพิ่มเติมให้ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 วรรค 4 มีโทษเบากว่าเดิมศาลฎีกาต้องลงโทษจำเลยตามประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกับพวกอีก 3 คน ร่วมกันปล้นช้าง 2 เชือกของนายหอม โดยจำเลยกับพวกใช้อาวุธปืนจะยิงนายสมพงษ์และนายเขียวผู้ดูแลรักษาช้าง และใช้อาวุธปืนยิงช้างทั้งสองเชือกเพื่อเป็นความสะดวกในการปล้นทรัพย์ พาเอาทรัพย์ไป และเพื่อให้พ้นจากการจับกุมขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 70,000 บาท แก่ผู้เสียหายจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานปล้นทรัพย์โดยใช้ปืนยิงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 ให้จำคุกคนละ 20 ปี ลดโทษให้ตามมาตรา 78 หนึ่งในสาม คงจำคุก (คนละ) 13 ปี 4 เดือน ให้จำเลยทั้งสองคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 70,000 บาท ให้เจ้าทรัพย์ด้วย จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองกระทำผิดเพราะถูกนายเสน่ห์บังคับจนไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนได้ และการกระทำของจำเลยไม่เกินสมควรแก่เหตุกรณีต้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67 จำเลยไม่ต้องรับโทษ พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่า ก่อนเกิดเหตุราว 15 วัน นายหอมเจ้าของช้างได้ใช้ให้นายสมพงษ์กับนายเขียวควาญช้าง นำช้าง 2 เชือกไปลากไม้ในป่า วันเกิดเหตุคนทั้งสองออกจากที่พักจะไปดูช้างที่ล่ามไว้ข้างคลอง พบจำเลยทั้งสองกับนายเสน่ห์และชายอีก 3 คน ถือปืนคนละกระบอก ทั้ง 6 คนเอาปืนจี้นายสมพงษ์และนายเขียวให้พาไปเอาช้างเมื่อแก้ไขล่ามช้างแล้วจำเลยที่ 2 ก็บังคับให้นายสมพงษ์กับนายเขียวขึ้นขี่ช้างคนละเชือกจำเลยทั้งสองไล่ช้างให้เดินไปทางทิศตะวันตก นายเสน่ห์กับพวกเดินตามหลังไป ไปทางที่พักประมาณ 2 กิโลเมตร คนร้ายทั้งหมดก็บังคับให้นายสมพงษ์และนายเขียวลงจากหลังช้างและให้ล่ามช้างไว้กับต้นไม้ แล้วจำเลยที่ 2 ก็ใช้ผ้าขาวม้าผูกข้อมือของนายสมพงษ์กับข้อมือนายเขียวติดกัน ให้นั่งห่างจากช้างราว 3 วา แล้วนายเสน่ห์ก็ใช้ปืนยิงช้างที่ละเชือกเมื่อช้างตายแล้ว นายเสน่ห์กับพวกก็ใช้มีดฆ่าและเอาจางแล้วบังคับให้นายสมพงษ์และนายเขียวแบกงาช้างเดินทางไป มีปัญหาว่า จำเลยทั้งสองกระทำไปด้วยความจำเป็นเพราะถูกนายเสน่ห์บังคับดังที่จำเลยกล่าวอ้างหรือไม่ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลย

หาได้กระทำผิดด้วยความจำเป็นเพราะอยู่ในที่บังคับถึงกับไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขึ้น อันจะทำให้จำเลยไม่ต้องรับโทษไม่ แต่ในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ออกใช้บังคับ โดยข้อ 14 ของประกาศดังกล่าว ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้ความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 วรรค 4 มีโทษเบากว่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามประกาศ ของคณะปฏิวัติดังกล่าว แต่ศาลฎีกาเห็นว่า โทษที่ศาลชั้นต้นกำหนดมานั้นชอบด้วยรูปคดีแล้ว พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 340 วรรค 4 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 11 ข้อ 14 ให้จำคุกจำเลยคนละ 20 ปีค่าให้การชั้นสอบสวนของจำเลยเป็นประโยชน์แก่ การพิจารณา ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คนละหนึ่งในสามคงจำคุกจำเลย คนละ 13 ปี 4 เดือน ให้จำเลยทั้งสองคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ 70,000 บาทแก่เจ้าทรัพย์ด้วย

องค์คณะ

เพรียบ หุตางกูร · รื่น วิไลชนม์ · สุธี ชอบธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/721/2516>